

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

GERÇEKTE TARİKAT NEDİR?

Es-selamu aleykum ve RahmetuLlahi ve Berekatuhu.

Euzu bi-Llahi mine ş-şeytani r-racim. Bismillahi r-Rahmāni r-Rahīm.

Ve s-salatu ve s-selamu 'ala Rasulina Muhammed'in Seyyidi l-evveline vel ahirin.

Meded yā ResūlaLlāh, meded yā Sādāti 'Ashābi ResūliLlāh, meded yā Meşāyihinā,

Destur Mevlāna Şeyh Abdullāh el-Fa'iz ed-Dağüstāni, Şeyh Muhammed Nazım el-Hakkani. Meded. Tarikatuna es-Sohbe vel hayru fil Cemiyeh.

Euzu bi-Llahi mine ş-şeytani r-racim. Bismillahi r-Rahmani r-Rahim.

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

'Va'tesimû bihabli(A)llâhi cemî'an velâ teferrakû', 'Hep birlikte Allah'ın ipine sımsıkı yapışın; parçalanmayın.' (Kuran 03:103).

Allah Azze ve Celle buyuruyor: "Allah'ın ﷻ ipine sarılın. Ayrılmayın." O ip sizi kurtarır. Allah'ın ﷻ ipi sizi kurtarır. Allah'ın ﷻ ipine sarılın. Allah'ın ﷻ yolu nedir? Peygamber Efendimizin gösterdiği yoldur. İşte o yol, tarikat demektir; tarikat, yol demektir. Allah'ın ﷻ yolu, tarikatla daha sağlam tutulur. O yolda birbirinize düşman olmayın. Herkes aynı yolda gidince, o yol Allah'a ﷻ çıkar. Ayrılık olmaz.

Ayrılık neden olur? Şeytanın fitnesinden olabilir. "Sen doğru değilsin, ben doğuyum" diyerek böyle bir fitne çıkarılabiliyor. Halbuki Allah ﷻ yolunda olan insanlar, diğerleri de aynı yolda olduktan sonra, herkes kendi haline bakmalı, nefsini ıslah etmeli; başkasının kusuruna, ayıbına bakmamalıdır. İnsanoğlu günahkârdır. Kimse günahı olmayan; sadece peygamberlerdir. Onların dışındaki herkesin günahı vardır. Hazreti Ebubekir'in güzel bir kasidesi vardır, "أَنْتَ يَا صِدِّيقَ عَاصِي تَبُّ إِلَى الْمَوْلَى الْجَلِيلِ", "Ente ya Sıddık asi, tub ila l-Mevla l-Celil." Hazreti Ebubekir, "Ey Sıddık, sen asisin, günahkârsın, yüce olan Allah'a ﷻ tövbe et. Allah'a ﷻ Büyük Celil olan, Allah'a ﷻ tövbe et" diyor. Az önce dedik ya, insanoğlu günahkâr olarak yaratılmıştır. Peygamberler hariç herkes günahkârdır. Peygamber Efendimiz sallAllahu aleyhi ve sellem'e en çok imanı olanlar sahabelerdir. Sahabeler içinde de en üstün olanı Hazreti Ebubekir'dir. Kur'an-ı Azimüşşan'da da ismi zikredilmiştir. Peygamberimizin yol arkadaşı, mağaradaki arkadaşı olarak zikredilmiştir. Kendi kasidesi vardır. Kasidede kendi kendine hitap ederek, "أَنْتَ يَا صِدِّيقَ عَاصِي تَبُّ إِلَى الْمَوْلَى الْجَلِيلِ", "Ente ya Sıddık asi, tub ila l-Mevla l-Celil." Yani "Ey Sıddık, sen asi bir insansın, celil olan Allah'a ﷻ tövbe et." diyor. "Allah Azze ve Celle'ye tövbe et." diyardı halbuki Hazreti Ebubekir, günahından kaçınan bir insandır. Günahı olmayan ve cennetle müjdelenen on kişiden, aşere-i mübeşşere, birisidir. Aynı zamanda Bedir Savaşı'na katılan sahabelerdendi. Onların hepsinin günahları affedilmiştir. Gelmiş, geçmiş ve gelecek tüm günahları

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

affedilmiştir. O günahkâr bir insan değildi ama yine de Allah'tan ﷻ af dilerdi. Bizlerin başkasının hatasına bakmaması; kendi kusurlarımıza ve hatalarımıza bakıp Allah'tan ﷻ af dilememiz gerekir.

Böyle olmasının faydası nedir? Müminin içinde kötülük olmaz, kötülük kalmaz. Bizim dinimiz olan İslam dini, herkesin dinidir. O yolu gösteren Peygamber Efendimizin yolu, bu edeple, yani tarikat yoluyla çok daha güzel öğretilir. Biz kendi halimize bakmalıyız, başkasının halleri kendilerine mahsustur. Kalbimize zulmet (karanlık) çökmesin diye herkese karşı iyi niyetli olmak lazımdır.

Tabii başka yolda olanlar bunu istemezler. “Yok şu şöyle yaptı, bu böyle yaptı” derler. Bakıyorsunuz, çocukluktan beri sahabilere hakaret ederler, söylemedikleri laf kalmaz. Çocukluktan itibaren böyle yetiştiklerinde, tabii ki içleri kapkaranlık olur. Kalpleri simsiyah olur. Hak yolda olmayan bazı insanların halleri işte budur. Onlara şöyle öğretirler: “Bunları lanetlemek lazım; lanetlemezsen sen de kâfirsın, sen de onlar gibisin. Onlara lanet etmek herkesin vazifesidir.” Kendileri rahat durmadıkları gibi başkalarını da rahat bırakmazlar. Bu vesileyle onların da kalplerini karartmaya uğraşırlar.

Evlialar, bhusus Şeyhimiz Şeyh Nazım Hazretleri, lanet sözünü pek kullanmak istemezlerdi; bu tür konularda çok hassastırlar. Şeytana bile “عليه ما يستحق”, “aleyhi ma yestehikk” derdi. Yani, “Hak ettiği şey üzerine olsun” derdi. Laneti ağzına almasın diye, o kelimeyi almasın diye, onu bile “hak ettiği şey üzerine olsun” yani “Lanet gibi üzerine olsun” diye. Bunlar şöyle yaptı, böyle yaptı” diye anlatır, “Onları lanetlemek lazım” diye dayatırlar. İnsanlar da buna kanıp tesbih, tövbe istigfar veya salavat çekeceğine iyi bir şey yapacağına; ağızlarından o kötü kelimeler çıkar. Lanet okumak, hiçbir zaman sevap hanesine yazılmaz. Yani insanların ağzından devamlı bu lanet kelimesi çıksın diye uğraşır, herkesi buna mecbur ederler. Bu durum insanın sevap hanesine yazılmaz. Ya günah yazılır ya da hiçbir şey yazılmaz. Yani bu kötü sözleri söylemek iyi bir şey değildir. Daima iyi söz söylenmelidir; karşıdaki kötüye bile, bu onunla Allah ﷻ arasındadır. İşte kalbi temiz tutmak için daima iyi şeyler yapmak, güzel sözler söylemek ve iyi insanlarla beraber olmak lazımdır.

Tarikat nedir? Tarikat, şeriatın kalbidir. İslam'ın kalbidir. Şimdiki tarikatı başka bir şey zannediyor; “tarikatçı” deyip kaçıyorlar. Oysa tarikat, İslam'ın özüdür. Tarikat başka bir din değildir, şeriatın farklı bir şey emretmez. Sadece Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in yaptıklarını yapıyor. Peygamber Efendimizin yolu merhamet yoludur, güzellik yoludur; her türlü iyiliğin yoludur. Tarikatın dışında, sonradan “cemaat” adı altında kurulan yapılarla bir yere varılmaz. Onlar sonradan ortaya çıkmış şeylerdir; soyları Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'e dayanmaz, silsileleri kesiktir, yolları yok.

Mawlana Shaykh Muhammad Adil er-Rabbani

Tarikat sana sırtında taş taşıtmıyor; sen sadece kalben bağlanıyorsun, hepsi bu. Günde verilen vazifeleri ister yap, ister yapma. Sen bir kere tarikata girmişsin, bağlanmışsın. Bağlanmak demek; senin mürşide, onun da bir önceki mürşide bağlanması demektir ve bu silsile Peygamber Efendimize kadar ulaşır. Böylece o bağ kesilmeden, Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in yolu sana kadar gelmiş olur. Tarikatta verilen vazifeler nafile ibadetlerdir. Farz olanlar zaten bellidir. Beş vakit namaz farzdır; onun dışındakiler sünnettir, nafiledir. Vazifeni yaparsan fazladan sevap kazanırsın. Yapmazsan bir günahı yoktur. Bazı insanlar tarikata girince eziyet çekeceğini, verilen vazifeleri yerine getiremeyeceğini zannederek çekinirler. İslam'ın şartı beştir. Kelime-i şehadet, namaz, oruç, zekât, hac. Farz olan bunlardır. Geri kalanlar ise ya vaciptir ya da sünnettir. Sünnet-i müekkede var, normal sünnet var, bir de nafile ibadetler var.

Yolumuz budur; kimse başka bir şey zannetmesin, tarikatın gizlisi saklısı yoktur. Her şey aşikâr ve alenidir. Bazen "Aranızda ajanlar var." diyorlar. Gelsinler, hoş gelmiş, sefa gelmişler. Bizim kimseden gizlimiz saklımız yok. Ajana da gerek yok, bizim her şeyimiz zaten ortada. Ne politikayla işimiz var, ne de politikacılarla. Bizim işimiz sadece Allah'ladır ﷻ. Allah ﷻ bizden razı olsun, bu bize yeter. Allah ﷻ hepinizden razı olsun.

Ve-min Allahi t-tevfik. El-Fatiha.

Mevlana Şeyh Muhammad Adil er-Rabbani
25 Nisan 2026 / 08 Zilkade 1447
Mevlana Camii – Neuenrade, Almanya